

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

Fremsat den 15. marts 1966 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 59 af 23. februar 1966, foretages følgende ændringer:

1. Til § 2, stk. 2, nr. 5, føjes: „samt af ejendomme, der er omfattet af en foreløbig kendelse i henhold til lov om jordfordeling mellem landejendomme.“

2. I § 4, stk. 1, 1. punktum, ændres „stk. 1, 2 eller 4“ til: „stk. 1 eller 2“.

3. I § 7 tilføjes:

„6) De grunde, bygninger og anlæg på Københavns frihavns område, som omfattes af § 7, stk. 1, i lov nr. 141 af 31. marts 1960 om Københavns frihavn.“

4. § 8, stk. 1, affattes således:

„§ 8. Arealer, der i forening udgør en samlet fast ejendom, jfr. § 1 i lov om udstykning og sammenlægning af faste ejen-

domme, skal vurderes sammen. Arealer, der tilhører samme ejer og udgør en driftsenhed, skal vurderes som én ejendom. Landbrugs-ejendomme, der drives sammen, jfr. § 9 i loven om landbrugsejendomme, skal dog vurderes hver for sig.

5. § 8, stk. 2, 4. og 5. pkt. ophæves, og i stedet indsættes:

„Et areal, der er vurderet under en landbrugsejendom, kan dog kun vurderes særskilt, når arealet efter 1. september 1960 af landbrugsministeren er tilladt fraskilt den pågældende ejendom.“

6. Til § 8, stk. 3, føjes: „eller en foreløbig kendelse i henhold til lov om jordfordeling mellem landejendomme.“

7. § 8, stk. 4, ophæves.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1966.

Bemærkninger til lovforslaget.

De i forslaget § 1, nr. 4, 5 og 7, indeholdte ændringer af vurderingslovens § 8 har til forudsætning det af landbrugsministeren fremsatte forslag til lov om landbrugsejendomme.

Ændringen af vurderingslovens § 8 vedrører for det første spørgsmålet om samvurdering af ejendomme, for det andet landbrugspligten og omsætningskontrollen med landbrugsejendomme.

Den nuværende regel i landbrugslovens § 5, hvortil vurderingslovens § 8, stk. 4, henviser, forbyder, at landbrugsejendomme samvurderes, og at dele af landbrugsejendomme vurderes sammen med an-

Finansmin. Skd. IV. j. nr. 18-111-65.

dre landbrugsejendomme. Disse bestemmelser er foreslået overført til vurderingslovens § 8, stk. 1, dels ved en ændring af 1. punktum, hvori det fastslås, at arealer, der hører til en samlet fast ejendom (herunder landbrugsejendomme), ikke må vurderes under anden ejendom, og dels ved tilføjelse af et nyt 3. punktum, hvori det fastslås, at den nu tilladte adgang til samdrift af landbrugsejendomme ikke giver adgang til samvurdering af de pågældende ejendomme. Formuleringen af § 8, stk. 1, 2. pkt., er af redaktionel karakter.

Med hensyn til landbrugspligten blev det i 1963

ved ændring af landbrugsloven bestemt, at landbrugspligten skulle omfatte alle jorder, der ved en landbrugsejendoms seneste vurdering er medtaget under ejendommen, herunder også jorder, der ikke omfattedes af noteringen i matriklen. Det er nu foreslået, at man ved inddragelsen under landbrugspligten af medvurderede ikke-noterede arealer, dog skal bortse fra arealer, der af landbrugsministeren måtte være tilladt fraskilt ejendommen efter 1. september 1960. Af hensyn til omsætningskontrollen med de ikke-noterede arealer, der er inddraget under landbrugspligten, er det nødvendigt at have en regel til sikring imod, at der finder fra-vurdering sted af sådanne arealer, uden at landbrugsministerens tilladelse til udstykning foreligger. Det foreslås derfor i § 1, nr. 5 vedrørende ændringen af vurderingslovens § 8, stk. 2, at der i et nyt 4. punktum gives regler om, at et areal, der er vurderet under en landbrugsejendom, kun kan vurderes særskilt, når arealet efter 1. september 1960 af landbrugsministeren er tilladt fraskilt den pågældende ejendom.

De hidtidige 4. og 5. punktum i vurderingslovens § 8, stk. 2, kan nu udgå af vurderingsloven under hensyn til de foreslåede ændringer i statshusmandsloven.

Den i forslaget § 1, nr. 2, foreslåede ændring i vurderingslovens § 4 er af redaktionel art.

I forslaget § 1, nr. 1, (jfr. nr. 6) er det ved en tilføjelse til vurderingslovens § 2, stk. 2, nr. 5, foreslået, at der ved årsvurderingerne også foretages vurdering af ejendomme, der er omfattet af en foreløbig kendelse i henhold til lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme.

Denne ændring er indsat på foranledning af jordfordelingssekretariatet.

I henhold til vurderingslovens § 2, stk. 2, nr. 2, foretages der omvurdering ved årsvurderingerne af ejendomme, fra hvilke der er afhændet eller til hvilke der er lagt et særskilt matrikuleret areal, når erhvervesedokumentet er tinglyst som adkomst. I overensstemmelse hermed har man hidtil fulgt den praksis, at man først har taget hensyn til det ved en jordfordelingssag passerede, når de matrikulære ændringer er gennemført, og den endelige jordfordelingskendelse er sendt til tinglysning, hvorefter de af jordfordelingen omfattede ejendomme er optaget til årsvurdering pr. den følgende 1. august.

Denne praksis er imidlertid utilfredsstillende for ejerne af de jordfordelte ejendomme, der i flere år kan komme til at betale skatter og afgifter af jord, som de ikke længere er i besiddelse af, idet den

endelige afslutning af jordfordelingssagen ofte strækker sig over meget lang tid. Jordfordelingssekretariatet har yderligere anført, at jordfordelingskendelser vil få øget betydning i fremtiden, hvor man i stigende grad vil nedlægge landbrugs-ejendomme ved jordfordelingskendelser.

Ifølge § 3, stk. 6, i jordfordelingsloven er de af en jordfordelingskommission afsagte foreløbige kendelser om godkendelse og fremme af en jordfordelingsplan bindende for samtlige af planen omfattede lodsejere og rettighedshavere i ejendommen, ligesom også de foreløbige kendelser bliver at tinglyse på de af planen omfattede ejendomme, jfr. lovens § 3, stk. 7. Da der ligesom ved ekspropriationer haves tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til arealernes størrelse og beliggenhed samt med hensyn til overdragelsens endelige karakter, synes der ikke at være betænkeligheder ved at anerkende de foreløbige jordfordelingskendelser som omvurderingsgrund, uanset at matrikulær udstykning og tinglysning af erhververens adkomst endnu ikke foreligger.

Ifølge vurderingslovens § 8, stk. 3, kan et overdraget areal først vurderes som tilhørende den nye ejer, når denne har fået tinglyst adkomst på det overdragne, medmindre overdragelsen finder sted i forbindelse med ekspropriation. Også her foreslås det, at undtagelsesbestemmelsen ved eksproprierede arealer udvides til at gælde arealer, der er omfattet af en foreløbig jordfordelingskendelse.

I forslaget § 1, nr. 3, er som tilføjelse til vurderingslovens § 7 foreslået indsat en bestemmelse, hvorefter de grunde, bygninger og anlæg på Københavns frihavns område, som omfattes af § 7, stk. 1, i lov nr. 141 af 31. marts 1960, undtages fra vurdering.

Ifølge § 7, stk. 1, i loven om Københavns frihavn er de grunde og bygninger på frihavnsens område, som tilhører Københavns havnevesen eller den, der har fået overdraget at udøve frihavnsvirksomheden (d. v. s. Københavns Frihavnsaktieselskab), såvel som offentlige institutioners bygninger og anlæg i frihavnen fritaget for skatter af enhver art. Denne bestemmelse fandtes allerede i den oprindelige frihavnslov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6.

Da en vurdering af de af skattefritagelsen omhandlede arealer og bygninger således ikke har nogen skattemæssig betydning, foreslås det, at disse arealer og bygninger undtages fra vurdering. For frihavnsarealernes vedkommende er dette i overensstemmelse med praksis. Efter den foreslåede regel skal vurderingen alene omfatte de bygninger, som private har opført på lejet grund i frihavnen.